

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 7628 van 22 februari 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Slowaakse nationaliteit, op 20 november 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 26 juli 2007, waarin de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoirie.

Gezien de uitwisseling van de nota's.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker is van Slowaakse nationaliteit.

Op 31 december 1998 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. De asielprocedure wordt op 14 april 1999 beëindigd met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, gegeven door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 11 februari 2000 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in bij de Belgische overheid.

Op 28 maart 2003 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vluchtelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De tweede asielprocedure wordt op 22 juli 2003 beëindigd met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, gegeven door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 22 maart 2004 komt verzoeker aan te Zaventem, komende uit Praag. Er wordt tot een beslissing tot teruggrijving beslist omdat hij geen documenten kan voorleggen ter staving van zijn reisdoel en hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt. Verzoeker beweert België te hebben verlaten om de begrafenis van zijn moeder te regelen en stelt dat hij opnieuw het land wenst in te komen om zijn echtgenote te vergezellen die kandidaat-vluchteling is.

Op 26 juli 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing waarin de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig (oud) artikel 9, 3de lid van de Vreemdelingenwet van 28 maart 2003 ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

2. Ontvankelijkheid.

De verwerende partij werpt in haar verweernota de exceptie van niet-ontvankelijkheid van de vordering op, omdat het verzoekschrift geen uiteenzetting van een voldoende duidelijk middel bevat. Ze stelt dat 'een middel waarbij de verwerende partij of de Raad van State slechts door het interpreteren van de bedoeling van verzoeker kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld en de verwerende partij of de Raad van State zelf het middel interpreteren, niet ontvankelijk is'.

Luidens artikel 39/69, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een "uiteenzetting van feiten en middelen" bevatten die ter ondersteuning van het beroep wordt ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004, R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004, R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006). Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een theoretische uiteenzetting van een vermeend vernieuwd regularisatiebeleid en tot een feitelijke uiteenzetting aangaande de toepasbaarheid van voornoemd beleid in zijn specifiek geval, doch maakt nergens melding van de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel, noch van de wijze waarop de vermeende rechtsregel of het rechtsbeginsel zou zijn geschonden door de bestreden beslissing. Het verzoekschrift bevat geen middel in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

De in de repliekmemorie aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel, kan niet uit de bewoordingen van de in het verzoekschrift aangehaalde uiteenzetting worden afgeleid. Het betreft geen middel van openbare orde, noch een middel dat verzoeker niet eerder in zijn verzoekschrift kon invoeren. Het is derhalve een nieuw middel dat verzoeker niet op een ontvankelijke wijze voor het eerst in zijn repliekmemorie kan aanvoeren (R.v.St., nr. 144.943, 25 mei 2005, R.v.St., nr. 115.729, 11 februari 2003).

De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het beroep is om die reden onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN.

J. CAMU.